

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 146/05
14.03.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Milojević Dragomira, predsednika veća, Inić-Drecun Milene, Čavlina Gorana, Cvetković Bate i Vučković Ljubomira, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog suda Srbije Sandić Ksenijom kao zapisničarem, u krivičnom predmetu optuženog AA, zbog pokušaja krivičnog dela ubistva iz člana 47. stav 1. Krivičnog zakona Republike Srbije u vezi člana 19. Osnovnog krivičnog zakona i dr., rešavajući o žalbama Okružnog javnog tužioca u Beogradu Kt. br. 906/04 od 27.12.2004. godine i branioca optuženog advokata AB, izjavljenim protiv presude Okružnog suda u Beogradu K. broj 898/04 od 15.10.2004. godine, u sednici veća održanoj u smislu člana 375. ZKP u prisustvu optuženog AA i njegovih branilaca advokata AV i AB, dana 14.3.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

UVAŽAVAJU SE žalbe branilaca optuženog AA, pa SE PREINAČUJE samo u pogledu odluke o kazni presuda Okružnog suda u Beogradu K. broj 898/04 od 15.10.2004. godine, tako što Vrhovni sud optuženom AA za pokušaj krivičnog dela ubistva iz člana 47. stav 1. KZ RS u vezi člana 19. OKZ za koje je oglašen krivim i tom presudom UTVRĐUJE kaznu zatvora u trajanju od dve godine i šest meseci i zadržava optuženom istom presudom utvrđenu pojedinačnu kaznu zatvora u trajanju od jedne godine za krivično delo neovlašćeno nošenje vatrenog oružja i municije iz člana 33. stav 1. ZOM-a RS, pa za navedena dela u sticaju optuženog AA OSUĐUJE na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od tri godine u koju mu se uračunava vreme koje provodi u pritvoru od 20.5.2004. godine pa nadalje, a žalba Okružnog javnog tužoca u Beogradu SE ODBIJA kao neosnovana.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenom presudom optuženi AA oglašen je krivim za pokušaj krivičnog dela ubistva iz člana 47. stav 1. KZ RS u vezi člana 19. OKZ za koju mu je u smislu člana 42. i 43. OKZ utvrđena kazna zatvora u trajanju od tri godine i šest meseci i za krivično delo neovlašćeno nošenje vatrenog oružja i municije iz člana 33. stav 1. KZ RS, za koje mu je u smislu člana 42. i 43. OKZ utvrđena kazna zatvora u trajanju od jedne godine, pa za navedena dela u sticaju osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od četiri godine u koju mu se uračunava vreme koje provodi u pritvoru od 20.5.2004. godine pa nadalje.

Na osnovu člana 69. OKZ prema optuženom je izrečena mera bezbednosti oduzimanje predmeta i to pištolja "ČZ" model VZOP 50 kalibra 7,65mm, fabrički broj B 19949 i šest metaka za isti pištolj kao i pletenu mu kapu "fantomku".

Istom presudom optuženi je oslobođen obaveze plaćanja troškova krivičnog postupka.

Protiv ove presude izjavili su žalbe:

- Okružni javni tužilac u Beogradu zbog odluke o kazni s predlogom da prvostepena presuda bude preinačena tako što će optuženom za pokušaj krivičnog dela ubistva iz člana 47. stav 1. KZ RS u vezi člana 19. OKZ biti utvrđena

kazna zatvora u dužem trajanju a samim tim i osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u dužem trajanju,

- branilac optuženog advokat AB i branilac optuženog advokat AB zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede krivičnog zakona i zbog odluke o krivičnoj sankciji s predlozima u žalbama da prvostepena presuda bude ukinuta i predmet vraćen prvostepenom sudu na ponovno suđenje ili pak kako se predlaže u žalbi branioca advokata AB da prvostepena presuda bude preinačena tako što će optuženom biti izrečena blaža kazna.

Zamenik Republičkog javnog tužioca Srbije, stavio je predlog Kž. 71/05 od 14.2.2005. godine da žalba Okružnog javnog tužioca u Beogradu bude usvojena, a žalbe branilaca optuženog odbijene kao neosnovane.

Vrhovni sud je razmotrio sve spise predmeta zajedno sa pobijanom presudom koju je ispitao u smislu člana 380. ZKP i po oceni navoda u žalbama na sednici veća održanoj u smislu člana 375. ZKP u odsustvu uredno obaveštenog zamenika Republičkog javnog tužioca Srbije, a u prisustvu optuženog AA i njegovih branilaca advokata AV i advokata AB koji su dali potrebna objašnjenja za svoje stavove u žalbama, je našao:

U prvostepenom postupku nije učinjena ni jedna bitna povreda odredaba krivičnog postupka na koje sud pazi po službenoj dužnosti u smislu člana 380. stav 1. tačka 1. ZKP, pa ni one na koje se u žalbama branilaca ukazuje da postoji kontradiktornost u razlozima prvostepene presude u postojanju umišljaja optuženog na lišavanje života oštećenog, a što je u suprotnosti sa svim izvedenim dokazima koji ukazuju da je umišljaj optuženog bio usmeren na ugrožavanje opasnom radnjom, jer je prvostepeni sud dao dovoljno jasnih i ubedljivih razloga za sve svoje činjenične i pravne zaključke i naveo dokaze na kojima iste zasniva.

Po oceni Vrhovnog suda neosnovano se žalbama branilaca optuženog pobija prvostepena presuda zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i ukazuje da je neosnovano prvostepeni sud ocenio kao verodostojan iskaz oštećenog, a koji je potpuno nelogičan naročito zbog činjenica što oštećeni tvrdi da ga je optuženi sa "fantomkom" na glavi i pištoljem u ruci krijući se iza drveta sačekao, pa kada je oštećeni prošao pored njega, ispalio u njegovom pravcu dva projektila koji nisu pogodili oštećenog, pri čemu se čaura drugog projektila zaglavila u zatvaraču, a što je iskoristio oštećeni pa je prišao optuženom, uhvatio ga za ruku u nameri da mu oduzme pištolj, što je i uspeo, te u tom guranju da je oštećeni zadao više udaraca optuženom pesnicom i pištoljem, a kada je optuženi pao nekoliko puta ga je i šutnuo.

Vrhovni sud nalazi da je prvostepeni sud dovoljno obrazložio svoj zaključak zbog čega je ocenio kao verodostojan iskaz oštećenog BB koji je tokom celog krivičnog postupka bio dosledan u svom iskazu koji je bio jasan i logičan, da ranije nije bio ni u kakvom sukobu sa optuženim, a da kritične noći kada se vraćao ulicom ___ iza sebe čuo neko šuškanje i onda je video osobu sa "fantomkom" na glavi koja je istovremeno u njega iz pištolja ispalila tri projektila, na udaljenosti od dva do tri metra, ali su ga svi projektili promašili, te je počeo da beži, ali je primetio da ta osoba ima neki problem sa pištoljem koji mu se na neki način zaglavio, pa je prišao i zadao mu više udaraca pesnicom i uspeo da mu istrgne pištolj, te ga udario i pištoljem, oborio ga na zemlju i počeo da ga šutira, ali je optuženi uspeo da se podigne i pobegne, pošto mu je prethodno oštećeni uspeo da skine "fantomku" sa glave i pri uličnom osvetljenju prepoznao optuženog. Oštećeni je naveo da je radnicima SUP-a predao i "fantomku" i pištolj kao i da je sutradan u dvorištu kuće broj __ pronašao čauru koju je predao radnicima SUP-a. Iskaz oštećenog se dopunjavao i sa materijalnim dokazima jer iz izveštaja kriminalističke tehnike proizilazi da je u cevi pištolja koju je oštećeni predao radnicima SUP-a nalazio se jedan projektil, na izvlakaču je bila zaglavljena čaura, a čaura koju je sutradan oštećeni našao u susjednom dvorištu veštačenjem je utvrđeno da je ispaljena iz istog pištolja. S obzirom da je veštačenjem utvrđeno da je samo optuženi imao tragove nitrata na rukama, pravilno je ocenjena kao neverodostojna odbrana optuženog koju je on menjao i na glavnom pretresu izjavi da nije imao nameru da liši života oštećenog već samo da ga zaplaši i dva tri puta motkom udari po leđima, a ovo sve zbog ljubomora, a da je pištolj posedovao oštećeni pa kada ga je izvadio iz pojasa optuženi je uspeo da mu ga otme i da je pištolj bez volje optuženog opalio i to samo jedanput.

S obzirom na napred izneti iskaz oštećenog koji je sud u potpunosti ocenio kao dosledan i verodostojan, izuzev broja ispaljenih projektila jer je materijalnim dokazima utvrđeno da su ispaljena samo dva projektila a ne tri kako je oštećeni tvrdio, inače u pogledu svih ostalih odlučnih činjenica proizilazi verodostojnost iskaza oštećenog i to na osnovu ocene zapisnika o prepoznavanju optuženog u OUP-u ___ kao i izvršenim veštačenjem V1816/04 putem skinutih parafinskih rukavica sa ruku optuženog i oštećenog kao i sa ivice rukava duksa optuženog, pri čemu su i na desnoj i na levoj ruci optuženog pronađeni tragovi nitrata kao i na desnom rukavu duksa optuženog a tragovi nitrata na rukama oštećenog nisu nađeni.

Na pravilno i potpuno utvrđeno činjenično stanje, po oceni Vrhovnog suda, prvostepeni sud je pravilno primenio krivični zakon kada je dela optuženog opisana u izreci prvostepene presude pravno kvalifikovao kao pokušaj krivičnog dela ubistvo iz člana 47. stav 1. KZ RS u vezi člana 19. OKZ i kao krivično delo neovlašćeno nošenje vatrenog oružja i municije iz člana 33. stav 1. ZOM-a, te se neosnovano u žalbama branilaca optuženog ukazuje da nije postojao kod optuženog umišljaj za lišavanje života oštećenog, već da je njegov umišljaj bio usmeren samo da zaplaši oštećenog i to zbog ljubomore, pa je neosnovan i predlog u žalbama da delo optuženog bude pravno kvalifikovano kao krivično delo iz člana 187. stav 1. KZ RS, jer Vrhovni sud nalazi da s obzirom na sredstvo izvršenja krivičnog dela - pištolj iz koga je optuženi sa kratkog rastojanja od dva do tri metra u oštećenog ispalio dva hica, jasno i logično proizilazi da je optuženi postupao sa direktnim umišljajem da liši života oštećenog, ali da je prvi projektil promašio telo oštećenog, a da je drugi ostao zaglavljen u pištolju zbog čega je delo optuženog ostalo u pokušaju.

Sa iznetih razloga neosnovano se žalbama branilaca optuženog pobija prvostepena presuda zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog povrede krivičnog zakona, te je neosnovan i predlog u žalbama da ista bude ukinuta ili preinačena tako što će delo optuženog biti pravno kvalifikovano kao krivično delo iz člana 187. stav 1. KZ RS.

Ispitujući odluku suda o kazni, povodom žalbe javnog tužioca i žalbi branilaca optuženog, Vrhovni sud nalazi da je prvostepeni sud pravilno utvrdio sve okolnosti koje su od značaja za odmeravanje kazne optuženom u smislu člana 41. OKZ, ali da je preceđen značaj težine i društvenoj opasnosti pokušanog krivičnog dela ubistva iz člana 47. stav 1. KZ RS u vezi člana 19. OKZ, naročito s obzirom na karakteristike ličnosti optuženog koji je emotivno nezrela, psihopatski struktuirana ličnost kao i da je krivična dela izvršio u alkoholisanom stanju na donjoj granici lakog stepena zbog čega mu je uračunljivost bila u potpunosti očuvana. Stoga je Vrhovni sud uvažavanjem žalbi branilaca optuženog, preinačio prvostepenu presudu u pogledu odluke o kazni tako što je optuženom za pokušaj krivičnog dela ubistva iz člana 47. stav 1. KZ RS u vezi člana 19. OKZ, daljom primenom instituta ublažavanja kazne u smislu člana 42. i 43. OKZ, utvrdio pojedinačnu kaznu zatvora u trajanju od dve godine i šest meseci i zadržao prvostepenom presudom pravilno utvrđenu kaznu zatvora u trajanju od jedne godine optuženom za izvršeno krivično delo neovlašćeno nošenje vatrenog oružja i municije iz člana 33. stav 1. ZOM-a, pa za navedena dela u sticaju optuženog osudio na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od tri godine u koju mu se uračunava vreme koje provodi u pritvoru počev od 20.5.2004. godine, pa nadalje.

Po oceni Vrhovnog suda ova kazna je srazmerna težini i društvenoj opasnosti izvršenih krivičnih dela i stepenu krivične odgovornosti optuženog, te je nužna i dovoljna da se u konkretnom slučaju ostvari svrha kažnjavanja iz člana 33. OKZ, zbog čega se pokazuje kao neosnovana žalba Javnog tužioca zbog odluke o kazni kao i žalbeni predlog da optuženom za pokušaj krivičnog dela ubistva bude utvrđena kazna zatvora u dužem trajanju, a samim tim i strožija jedinstvena kazna.

Vrhovni sud u smislu člana 383. ZKP, povodom žalbi branilaca optuženog koje su izjavljene zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pa sadrže u sebi i žalbu zbog krivične sankcije - mere bezbednosti oduzimanja predmeta od optuženog i to pištolja "ČZ" model __ kalibra 7,65 mm, fabrički broj __ i šest metaka za isti pištolj kao i pletene kape "fantomke" je osnovano i pravilno doneta na osnovu člana 69. OKZ jer su u pitanju predmeti izvršenja krivičnog dela.

Sa iznetih razloga, a na osnovu člana 391. ZKP, uvažavanjem žalbi branilaca optuženog, Vrhovni sud je preinačio prvostepenu presudu samo u pogledu odluke o kazni, dok je žalbu nadležnog javnog tužioca odbio kao neosnovanu, a kako je to bliže naznačeno u izreci ove presude.

Predsednik veća,

sudija,

Dragomir Milojević, s.r.

Zapisničar,

Ksenija Sandić, s.r

Za tačnost otpravka,

